

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Niderlandy) w dniu 2 kwietnia 2024 r. – postępowanie karne przeciwko S.A.H.

(Sprawa C-235/24, Niesker ⁽¹⁾)

(C/2024/3318)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Strony w postępowaniu głównym

Skazany: S.A.H.

Druga strona postępowania: Openbaar Ministerie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „sądu” w rozumieniu art. 267 TFUE w związku z art. 8 ust. 2–4 i art. 9 decyzji ramowej 2006/783/WSiSW ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również wyznaczony do tego sąd państwowy – niebędący właściwym organem w rozumieniu art. 8 ust. 1 decyzji ramowej – który w drodze procedury pisemnej, co do zasady bez udziału skazanego, orzeka wyłącznie w przedmiocie kwestii prawnych, o których mowa w art. 8 ust. 2–4 oraz art. 9 decyzji ramowej?
- 2) Czy art. 47 Karty należy interpretować w ten sposób, że jeżeli w procedurze uznania wyroku w rozumieniu decyzji ramowej 2008/909/WSiSW ocena elementów wymienionych w art. 8 ust. 2–4 i art. 9 tejże decyzji zostaje powierzona wyznaczonemu do tego sądowi państwowemu w państwie wykonującym, to oprócz możliwości wyrażenia stanowiska w państwie wydającym na mocy art. 6 ust. 3 decyzji ramowej 2008/909/WSiSW skazanemu winno również przysługiwać prawo do skutecznego środka prawnego w państwie wykonującym?

W przypadku udzielenia na to pytanie odpowiedzi twierdzącej:

- 3) Czy art. 47 Karty w świetle decyzji ramowej 2008/909/WSiSW należy interpretować w ten sposób, że do dochowania prawa do skutecznego środka prawnego w państwie wykonującym wystarczy stanowisko skazanego w formie pisemnej złożone albo jeszcze przed dokonaniem oceny sądowej i wydaniem decyzji o uznaniu wyroku, albo w postaci wniosku o dokonanie rewizji pierwotnej oceny po tym, jak decyzja została już wydana?

oraz

- 4) Czy art. 47 Karty w świetle decyzji ramowej 2008/909/WSiSW należy interpretować w ten sposób, że skazanemu, który nie posiada wystarczających środków finansowych i który potrzebuje wsparcia, aby mieć zagwarantowany skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości w państwie wykonującym, należy zapewnić pomoc prawną, choć przepisy tego nie przewidują?
- 5) Czy kryterium określone w art. 8 ust. 3 decyzji ramowej 2008/909/WSiSW należy interpretować w ten sposób, że przy zmianie kary lub środka ze względu na to, że ich rodzaj jest niezgodny z prawem państwa wykonującego, należy ocenić, jaki środek zostałby wedle wszelkiego prawdopodobieństwa orzeczony przez sąd państwa wykonującego, gdyby wyrok zapadł w państwie wykonującym, czy też należy – w razie konieczności zwracając się o dodatkowe informacje – przeprowadzić ocenę, w ramach której sąd bada rzeczywistą konstrukcję środka w państwie wydającym?

⁽¹⁾ Niemiejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej

- 6) W jaki sposób i w jakim wymiarze w razie ewentualnej rewizji oceny zakazu zaostżenia kary na podstawie art. 8 ust. 4 decyzji ramowej 2008/909/WSiSW przez państwo wykonujące należy uwzględnić zdarzenia i informacje zaistniałe już po wydaniu decyzji o uznaniu wyroku?
-